

Sygn. akt XVC465/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku w XV Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Tamowicz

Protokolant: sekr. sąd. Joanna Seredzińska

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2016 r.

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna w W.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz powódki K. K. kwotę 194 453,36 zł. (sto dziewięćdziesiąt cztery tysiące czterysta pięćdziesiąt trzy złote 36/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 15 lipca 2013 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty.
2. Oddała powództwo w pozostałym zakresie.
3. Zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz powódki K. K. kwotę 5 000 zł. (pięć tysięcy złotych) tytułem zwrotu opłaty od pozwu.
4. Koszty zastępstwa procesowego znosi między stronami wzajemnie.
5. Nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Gdańsku kwotę 4 722,70 zł. (cztery tysiące siedemset dwadzieścia dwa złote 70/100) tytułem części opłaty od pozwu, od której powódka była zwolniona oraz kwotę 1 879 zł. (jeden tysiąc osiemset siedemdziesiąt dziewięć złotych) tytułem części kosztów opinii biegłych i kwotę 81 zł. (osiemdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu części wydatków w sprawie.

UZASADNIENIE

Powódka K. K. w pozwie skierowanym przeciwko (...) S.A. w W. (k. 3-11) wносиła o zasądzenie kwot 335 000 zł. i 14 000 zł. wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 15 lipca 2013 r. oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka wywiodła, że w dniu 3 lutego 2012 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego powódka jako pasażerka samochodu B. nr rej. (...) doznała rozległych obrażeń. Sprawca wypadku był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym Zakładzie (...).

Powódka doznała urazu wielonarządowego o szerokim zakresie: poważnego urazu czaszkowo-mózgowego, obrzęku mózgu, obwodowego uszkodzenia nerwu twarzowego, złamania kości twarzoczaszki i obu kości udowych. Powódka przebywała długotrwałe leczenie i liczne zabiegi operacyjne.

W dniu 13 czerwca 2012 r. pozwany przyznał powódce 65 000 zł. tytułem zadośćuczynienia oraz odszkodowanie, w ramach którego wypłacił 2 965,76 zł. tytułem kosztów opieki.

Powódka wywiodła nadto, że kwota 335 000 zł., której dochodzi to zadośćuczynienie, a kwota 14 000 zł. to odszkodowanie z tytułu kosztów opieki sprawowanej nad nią. Poza dolegliwościami fizycznymi u powódki wystąpiły zaburzenia lękowo-depresyjne, dlatego podjęła leczenie psychiatryczne. Jest również leczona neurologicznie.

Na wysokość żądanego zadośćuczynienia wpływ mają: ponad dwuletni okres leczenia i rehabilitacji trwający nadal; konieczność kilkukrotnego poddania się bolesnym zabiegom operacyjnym w tym twarzoczaszki; trwałe oszpecenie twarzy, ud, klatki piersiowej; bardzo długi okres unieruchomienia i ograniczenia ruchu; bardzo duży rozmiar cierpień fizycznych i psychicznych bezpośrednio po wypadku, w czasie leczenia i rehabilitacji oraz po kolejnych zabiegach operacyjnych; dwuletni i trwający nadal okres wyłączenia z pracy zawodowej; konieczność zmiany planów zawodowych z uwagi na ograniczenia fizyczne; dolegliwości psychiczne uniemożliwiające prawidłowe funkcjonowanie.

Odnośnie odszkodowania za koszty opieki powódka wywiodła, że zgłosiła pozwanemu roszczenie za okres od 8 marca do 20 września 2012 r. – z wyłączeniem okresu pobytu w szpitalach. Pozwany z tego tytułu przyznał kwotę 2 965,76 zł. Za ten okres powódka domaga się kwoty 6 414,24 zł., przy czym pozwany przyjął stawkę za godzinę opieki 7 zł. Pismem z dnia 27 czerwca 2013 r. powódka wystąpiła o odszkodowanie z tytułu kosztów opieki w kwocie 11 784 zł. za okres od 1 października 2012 r. do 30 czerwca 2013 r. Pozwany tego roszczenia nie uścił i powódka dochodzi kwoty 7 560 zł. jako równowartości 270 dni opieki po 4 godziny po 7 zł.

Pozwany (...) Zakład (...) w odpowiedzi na pozew (k. 144-145) wnosil o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wywiódł, że nie uznaje powództwa, a wysokość zadośćuczynienia powinna być utrzymana w rozsądnych granicach. Żądana kwota 335 000 zł., ponad już wypłacone 65 000 zł., granice takie przekracza. Stan przedramienia i nadgarstka lewego powódki rokurają pełne wyzdrowienie, a w pozostałym zakresie nastąpi istotna poprawa. Co do odszkodowania pozwany wywiódł, że stan powódki uzasadniał korzystanie z opieki przez 56 dni po 8 godzin dziennie przy stawce 6,62 zł. za godzinę. Stawkę tę wyliczono w oparciu o najniższe wynagrodzenie netto 1 112,16 zł. i 21 dni roboczych w miesiącu. Dlatego przyznano powódce odszkodowanie 2 865,76 zł.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powódka K. K. urodziła się (...), zatem w chwili wypadku nie ukończyła jeszcze 22 lat. Przed wypadkiem pracowała jako fryzjerka chodząc równocześnie do szkoły. Mieszkała z rodzicami i bratem, miała narzeczonego. Była osobą zdrową i sprawną fizycznie, biegła, jeździła na rolkach, chodziła na koncerty, spotykała się ze znajomymi.

Dowód: zaświadczenie z dnia 9 08 2012 r. k. 107, zeznania powódki na rozprawie dnia 20 11 2014 r. (czas 00:02:41-00:18:28) oraz na rozprawie dnia 29 09 2016 r. (czas 00:04:16-00:32:30).

W dniu 3 lutego 2012 r., w G. w rejonie ulic (...) doszło do wypadku komunikacyjnego w czasie, którego samochód B. nr rej (...) uderzył w drzewo. Powódka była jedną z pasażerek tego pojazdu. Kierowca samochodu – narzeczonego powódki – zmarł w wyniku tego wypadku.

Okoliczności te są między stronami bezsporne.

W związku z obrażeniami, jakich powódka doznała w wypadku została przewieziona do Uniwersyteckiego Centrum (...) w G. –Klinicznego Oddziału Ratunkowego. Tam zaopatrzone obrażenia, jakich doznała w wypadku. Operacyjnie wykonano stabilizację obu kości udowych gwoździami śródszpikowymi i kości twarzoczaszki. Zszyto ranę twarzy.

Następnie, w okresie od 3 do 13 lutego 2012 r., była hospitalizowana w Klinice (...) i Intensywnej Terapii (...). Stwierdzono u niej wówczas uraz wielomiejscowy, uraz czaszkowo-mózgowy, obrzęk mózgu, odmę opłucnową obustronną, stłuczenie płuc, niewydolność oddechową, obwodowe uszkodzenie nerwu twarzowego lewego, złamanie obu kości udowych oraz kości twarzoczaszki, liczne rany, złamanie miednicy.

Jako leczenie zastosowano m. in. drenaż płuc, antybiotykoterapię, leczenie przeciwobrzękowe, żywienie dojelitowe, płynoterapię, wyrównanie gospodarki elektrolitowej. W dniu 9 lutego 2012 r. usunięto dreny z płuc. Z powodu rozpoznania złamania kości nadgarstka założono opatrunek gipsowy na rękę lewą. W dniu 13 lutego 2012 r. powódkę w stanie średnim, wydolną krążeniowo i oddechowo, z kontaktem, umysłowo spleataną przekazano do dalszego leczenia do Kliniki (...).

W Klinice (...) powódka przebywała do 7 marca 2012 r. Była przytomna, początkowo ze spłyconym kontaktem słowno-logicznym. Okresowo była pobudzona za spłyconym krytycyzmem. Stwierdzono obwodowy niedowład nerwu VII lewego. W okresie hospitalizacji zmniejszył się wyraźnie obrzęk tkanki mózgowej i stan neurologiczny uległ poprawie.

W okresie od 22 do 26 marca 2012 r. powódka była hospitalizowana w Oddziale Ortopedii (...) celem dynamizacji zespołów kości udowych, co wykonano operacyjnie w dniu 23 marca. Przebieg pooperacyjny był niepowikłany.

W czasie pierwszej hospitalizacji powódki w (...), w dniu 3 lutego 2012 r., dokonano także zaopatrzenia kompleksu jarzmowo-szczękowego poprzez założenie płytki ze śrubami na szwie czołowo-jarzmowym, jednej płytki ze śrubami na dolnej krawędzi oczodołu, jednej płytki ze śrubami na grzebieniu jarzmowo-szczękowym, jednej płytki ze śrubami na łuku jarzmowym. Zespolenie w okolicy oczodołu usunięto 27 lutego 2012 r.

W dniu 28 marca 2012 r. powódka była konsultowana w Poradni (...) Szczękowo-Twarzowej (...). Stwierdzono wówczas bliznę na skórze twarzy od czoła poprzez lewy kąt ust do okolicy podbródkowej lewej. Palpacyjnie stwierdzono brak ruchomości kości jarzmowej i delikatny uskok brzegu okolicy oczodołu. Stwierdzono także, że powódka nie domyka powieki dolnej oka lewego i złamanie zęba 21.

Dowód: dokumentacja medyczna k. 34-36, 46-47, 62-66, 67-82, 83-86v, 245-275, opinia pisemna biegłych Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej Uniwersyteckiego Centrum (...) w G. k. 494-509, zdjęcia k. 95-106, zeznania powódki na rozprawie dnia 20 11 2014 r. (czas 00:02:41- 00:18:28) oraz na rozprawie dnia 29 09 2016 r. (czas 00:04:16-00:32:30).

W okresie od 30 kwietnia do 11 czerwca 2012 r. powódka przebywała w Klinice (...) celem leczenia usprawniającego. Przy przyjęciu poruszała się mało sprawnie o kulach łokciowych. Wymagała pomocy w czynnościach dnia codziennego. Stwierdzono osłabienie siły mięśni posturalnych i kończyn dolnych oraz ograniczenie rotacji wewnętrznej i zewnętrznej w stawie biodrowym lewym, zmniejszenie zakresu ruchu w stawach kolanowych, zwłaszcza po stronie prawej, skostnienie pozaszkieletowe stawu kolanowego prawego. W czasie badań stwierdzono, że postęp zrostu wymagał nadal odciążenia, zwłaszcza kończyny dolnej prawej.

Po zastosowanym leczeniu uzyskano poprawę siły mięśni posturalnych i kończyn dolnych. Wydłużył się dystans i estetyka chodu. Powódka była samodzielna w samoobsłudze.

Dowód: dokumentacja medyczna k. 61, opinia pisemna biegłych k. 494-509, zeznania powódki na rozprawie dnia 20 11 2014 r. (czas 00:02:41- 00:18:28) oraz na rozprawie dnia 29 09 2016 r. (czas 00:04:16-00:32:30).

W okresie od 16 do 19 lipca 2012 r. powódka przebywała w Klinice (...) celem usunięcia materiału zespalającego. Usunięto płytkę oraz 4 śruby z dolnej krawędzi oczodołu lewego.

Dowód: dokumentacja medyczna k. 60, 276-298, opinia pisemna biegłych k. 494-509, zeznania powódki na rozprawie dnia 20 11 2014 r. (czas 00:02:41- 00:18:28) oraz na rozprawie dnia 29 09 2016 r. (czas 00:04:16-00:32:30).

W okresie od czerwca do połowy października 2012 r. powódka przebyła rehabilitację w Gabinetie (...) Leczniczej A. L. w G.. Rehabilitacja polegała na zastosowaniu lasera na blizny twarzy, masażu ujędrniającego skórę twarzy jako przygotowanie do operacji plastycznej, stymulacji mięśni uda prawego, ćwiczeniach wzmacniających mięśnie kończyn dolnych i pogłębiających ruchomość w stawach biodrowych, ćwiczeniach stawu kolanowego prawego, masażu mięśni kończyn dolnych i obręczy biodrowej.

Dowód: dokumentacja medyczna k. 31, 37, 424-429, opinia pisemna biegłych k. 494-509 akt.

W dniu 17 października 2012 r. powódka była leczona w Klinice (...) celem korekcji blizny skóry owłosionej głowy. Operacyjnie dokonano wycięcia blizny w znieczuleniu miejscowym w przebiegu okołoperacyjnym niepowikłanym.

W tej samej klinice powódka była leczona w dniach 13-14 maja 2013 r. celem korekcji pourazowych blizn twarzy i głowy. Dnia 14 maja wykonano operacyjnie korekcję blizny – łysinki głowy okolicy potylicznej.

W dniach 16-18 lipca 2013 r. w tej Klinice wykonano wycięcie szerokich blizn pourazowych głowy, czoła i zaopatrzenia ubytków przy użyciu plastyki miejscowej.

W dniach 5-7 listopada 2013 r. w Klinice tej wycięto powódce blizny pourazowe twarzy, bródki, szyi oraz zaopatrzone rany przy użyciu plastyki.

Dowód: dokumentacja medyczna k. 18-21, 22, 38-45, 59, 229-244, 299-379, opinia pisemna biegłych k. 494-509, zeznania powódki na rozprawie dnia 20 11 2014 r. (czas 00:02:41- 00:18:28) oraz na rozprawie dnia 29 09 2016 r. (czas 00:04:16-00:32:30).

W miesiącach marcu i kwietniu 2012 r. powódka pozostawała pod opieką (...) w G. z powodu złamania w 1/3 wysokości korony siekacza przyśrodkowego i złej higieny jamy ustnej. Ząb 21 został opracowany pod licówką.

Dowód: dokumentacja medyczna k. 23, opinia pisemna biegłych k. 494-509, zeznania powódki na rozprawie dnia 20 11 2014 r. (czas 00:02:41- 00:18:28) oraz na rozprawie dnia 29 09 2016 r. (czas 00:04:16-00:32:30).

Po opuszczeniu szpitala w marcu 2012 r. powódka poruszała się na wózku inwalidzkim. Próbowала też chodzić o dwóch kulach łokciowych, ale do przyjęcia na oddział rehabilitacyjny w dniu 30 kwietnia 2012 r. czyniła to niezdolnie i nieporadnie. Musiała także odciążać nogi z uwagi na następujący zrost złamania. Powódka używała dwóch kul do końca roku 2012, a o jednej chodziła do połowy roku 2013.

Początkowo powódka potrzebowała pomocy w toalecie, ubieraniu się, podaniu posiłków, utrzymaniu higieny, podaniu leków, smarowaniu blizn maściami. Nie chciała jeść, wychodzić z domu, spotykać innych ludzi. Takie zachowanie było wynikiem depresji na tle stanu fizycznego, a szczególnie blizn i obrażeń twarzy i głowy jakich doznała w wypadku.

Powódka stała się nerwowa, drażliwa i kłótniwa.

Skarżyła się na bóle głowy, biodra, nie domykanie i łzawienie jednego oka. Przestała utrzymywać kontakty ze znajomymi, nie chciała wychodzić z domu. Po wypadku powódka bardzo długo odzyskiwała pamięć, zapomniała nazwiska znajomych, pisownię słów, nie pamiętała zdarzeń sprzed wypadku.

Dowód: zeznania powódki na rozprawie dnia 20 11 2014 r. (czas 00:02:41- 00:18:28) oraz na rozprawie dnia 29 09 2016 r. (czas 00:04:16-00:32:30), zeznania świadków na rozprawie dnia 20 11 2014 r.: A. K. (czas 00:24:07-00:45:57); R. K. (czas 00:47:38-01:06:37); M. (...) (czas 01:06:37-01:22:34).

W latach 2012 i 2014 powódka korzystała z porad neurologa w (...) w S. w związku z bólami głowy po prawej stronie. Była także pod opieką neurologa w Poradni Neurologicznej S. w S. z powodu ograniczenia pola widzenia.

Od marca 2012 r. powódka jest leczona psychiatrycznie z powodu silnego lęku i niepokoju. Skarżyła się na lęk przed różnymi sytuacjami w życiu, problemy ze snem, nerwowość, drażliwość, wybuchowość, problemy z pamięcią, zagubienie i częściową niepamięć wsteczną.

U powódki rozpoznano cerebrastenię pourazową z silną komponentą lękową. Mimo zalecenia i zażywania leków powódka nadal skarżyła się na zmienność nastrojów, smutek, płaczliwość, zamknięcie w sobie, złe sypianie, osłabienie pamięci, nadpobudliwość.

Dowód: opinia psychologiczna k. 27, dokumentacja medyczna k. 28-29, 30, 187-189, okładka foliowa k. 191, dokumentacja medyczna k. 224-226, 430-432, opinia pisemna biegłych k. 494-509, zeznania powódki na rozprawie dnia 20 11 2014 r. (czas 00:02:41- 00:18:28) oraz na rozprawie dnia 29 09 2016 r. (czas 00:04:16-00:32:30).

W wyniku wypadku powódka doznała urazu wielonarządowego w postaci:

- stłuczenia obu półkul mózgu z wodniakiem podtwardówkowym oraz uogólnionego znacznego obrzęku mózgu;
- złamania kości podstawy czaszki w obrębie piramidy kości skroniowej lewej z wylewami krwawymi w jamie sutkowej i komórkach układu pneumatycznego;
- wieloodłamowego złamania kości twarzoczaszki – rozległego złamania kompleksu jarzmowo-szczękowego po stronie lewej;
- złamania korony dwóch zębów siecznych – następnie odbudowanych protetycznie koronami;
- rany szarpanej twarzy oraz ran głowy wymagających zaopatrzenia chirurgicznego;
- złamania dwóch żeber – jednego po stronie prawej i jednego po stronie lewej ze stłuczeniem i odmami w obu jamach opłucnowych;
- złamania miednicy w postaci szczeliny w okolicy guza kości kulszowej lewej;
- złamania z przemieszczeniem trzonu obu kości udowych ze skróceniem kończyn o około 4 cm;
- uszkodzenia nadgarstka lewego w postaci złamania kości łudeczkowatej.

Obecnie w wyniku wypadku u powódki stwierdzono: liczne blizny twarzy i głowy (okolice ciemieniowo-potylicznej) oraz blizny na klatce piersiowej po drenażu obu jam opłucnowych; objawy piramidowe prawostronne z żywszymi odruchami kończyn prawych i cechy utrzymującego się niedowładu połowiczego nerwu twarzowego lewego ze łzawieniem oka lewego; rozległe blizny obu ud z nieznacznym upośledzeniem funkcji kończyn dolnych; blizny błony śluzowej jamy ustnej oraz utrzymujące się zaburzenia czucia lewego nerwu podoczodołowego oraz stan po zachowawczym przeżyciowym leczeniu zębów przednich (siekaczy) 21, 31, 32; dolegliwości bólowe stawów biodrowego i kolanowego kończyny dolnej lewej nasilające się po dłuższym chodzeniu, staniu, czy na zmianę pogody; uporczywe bóle głowy, wahania nastroju, zaburzenia pamięci świeżej; zaburzenia czucia w zakresie lewego nerwu podoczodołowego.

Stan zdrowia powódki w związku z wypadkiem ma charakter stacjonarny, a rokowanie, co do wyleczenia stanu somatycznego jest pomyślne. Powódka okresowo wymaga leczenia farmakologicznego – przeciwbólowego ewentualnie dalszej okresowej rehabilitacji w okresach zaostrzeń dolegliwości bólowych.

Całkowity stały uszczerbek na zdrowiu powódki wynosi 65%.

Stopień cierpień fizycznych powódki w związku z doznany urazem czaszkowo-mózgowym, rozległym złamaniem kości twarzoczaszki i obu kości udowych mógł być znaczny w ciągu pierwszych 6-8 tygodni po urazie. W ciągu kolejnych miesięcy nasilenie bólu zmniejszało się z tendencją do ustępowania. Nasilenie dolegliwości bólowych mogło mieć także czasowo miejsce w trakcie leczenia rehabilitacyjnego. Do czasowego nasilenia bólu mogło dojść także w czasie kolejnych hospitalizacji – dynamizacji zespolenia złamanych kości udowych oraz zabiegów korygujących blizny na twarzy i głowie.

Zgłaszane przez powódkę dolegliwości neurologiczne i bólowe wpływają w pewnym sensie na obniżenie ogólnej sprawności fizycznej oraz w pewnym stopniu ograniczają możliwości i zakres podejmowanej aktywności fizycznej i zawodowej.

Dowód: opinia pisemna biegłych k. 494-509 akt.

W okresie od 8 marca 2012 r. powódka wymagała pomocy i opieki osób trzecich w pewnych czynnościach życiowych w zakresie 6 godzin dziennie. Po zastosowaniu intensywnej rehabilitacji i wyjściu ze szpitala w dniu 11 czerwca 2012 r. zakres opieki zmniejszył się do około 4 godzin dziennie uwzględniając pomoc w samoobsłudze, asystowanie podczas wstawania, chodzenia, przygotowania posiłków, czynności higienicznych, korzystania z toalety. Pomoc ta była wymagana pomiędzy kolejnymi pobytami w szpitalach i prowadzenia rehabilitacji w warunkach ambulatoryjnych.

Dowód: opinia pisemna uzupełniająca biegłych Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej Uniwersyteckiego Centrum (...) w G. k. 526-528 akt.

Wypadek w dniu 3 lutego 2012 r. wpłynął negatywnie na stan zdrowia psychicznego powódki. Doznane obrażenia, w tym także Centralnego Układu Nerwowego, oraz śmierć bliskiej osoby spowodowały u niej obniżenie funkcji poznawczych – encefalopatię pourazową ze zmianami charakterologicznymi mającymi charakter trwały. Mogą one ulegać z czasem pogłębieniu i mogą być wikłane nawarstwieniami afektywnymi czy psychotycznymi. Powódka prezentowała objawy depresyjne i zażywała leki przeciwdepresyjne. Nadal kontynuuje farmakoterapię, ale nie uzyskano poprawy stanu psychicznego. Urazy oraz śmierć partnera negatywnie wpłynęły na aktywność życiową oraz standard życia powódki według miary sprzed wypadku. Obecnie powodują one trwałe uszczerbek na zdrowiu psychicznym na poziomie 50%.

Rokowanie na przyszłość jest niejasne, zależne od kontynuowania właściwej farmakoterapii w połączeniu z terapią psychologiczną. Powódka wymagała opieki osób trzecich z uwagi na stan fizyczny, a nie psychiczny.

Dowód: opinia pisemna biegłej psychiatry I. Ś. k. 444-452 akt.

Obecnie powódka podjęła zatrudnienie jako fryzjerka za wynagrodzenie na poziomie najniższego wynagrodzenia w kraju. Z uwagi dolegliwości bólowe może pracować wówczas, gdy lepiej się czuje, a może nie przychodzić do pracy lub wcześniej ją kończyć w okresach gorszego samopoczucia.

Powódka odczuwa bóle głowy i bioder oraz miednicy po prawej stronie. Nadal łzawi jej lewe oko.

Powódka nie wychodzi z domu, nie przekonała się do spotkań z mężczyzną po stracie narzeczonego i wobec tego nie jest z nikim związana.

Są noce, kiedy powódka nie może zasnąć albo budzi się kilka razy w nocy. Zaczęła brać leki nasenne, które brała w okresie bezpośrednio po wypadku. Chciałaby usunąć blizny, które ma na twarzy i ciele, ale powiedziano jej, że w publicznej służbie zdrowia nie są jej w stanie pomóc. Szuka placówki prywatnej, ale bezskutecznie. Aby ukryć blizny zaczęła się malować. Ponieważ powódka nie ma lewej brwi musi korzystać z makijażu permanentnego. Nadal w tylnej części głowy nie odrosły jej włosy i to miejsce musi zakrywać. Unika miejsc publicznych z uwagi na komentarze dotyczące jej wyglądu. Boi się jeździć samochodem z obcymi osobami.

Powódka musi ćwiczyć na siłowni, aby utrzymać w sprawności poprzecinane w wypadku mięśnie. Gdy dłużej stoi nie może się ruszać, podnieść nogi do góry. Nie pamięta imion, nazwisk, nazw ulic. Wcześniej nie miała takich problemów.

Powódka oczekuje na wyznaczenie terminu usunięcia materiału zespalającego z obu nóg, gdyż przeszkadza on jej w chodzeniu.

Dowód: zeznania powódki na rozprawie dnia 29 09 2016 r. (czas 00:04:16-00:31:33).

Bezspornym w sprawie jest, że pozwany udzielał ochrony ubezpieczeniowej w zakresie odpowiedzialności cywilnej sprawcy wypadku w dniu 3 lutego 2012 r.

Pismem z dnia 27 lutego 2012 r. powódka zgłosiła pozwanemu szkodę domagając się zaliczki z tytułu zadośćuczynienia w kwocie 50 000 zł.

Pismem z dnia 13 czerwca 2012 r. pozwany przyznał powódce 65 000 zł. określając tę kwotę jako odszkodowanie.

Pismem z dnia 10 października 2012 r. pozwany przyznał powódce kwotę 5 709,73 zł. tytułem odszkodowania, a w ramach tej kwoty 2 965,76 zł. z tytułu kosztów opieki za okres 56 dni po 8 godzin dziennie. Stawkę za godzinę opieki przyjęto na poziomie 6,62 zł. Ponieważ opiekę sprawowała osoba bez kwalifikacji pielęgniarstwa za podstawę ustalenia stawki przyjęto najniższe wynagrodzenie netto – 1 112,16 zł. i przeciętną liczbę dni pracy w miesiącu na 21 dni.

Pismem z dnia 27 czerwca 2013 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 500 000 zł. oraz 11 784 zł. tytułem dalszych kosztów opieki. Pismo to zostało doręczone pozwanemu w dniu 1 lipca 2013 r.

Dowód: pismo z dnia 27 02 2012 r. wraz z dowodem nadania k. 87-88, pisma pozwanego z 13 06 2012 r. k. 89, z 10 10 2012 r. k. 90-91, pismo powódki z 27 06 2013 r. k. 93-94 – to samo pismo wraz z potwierdzeniem doręczenia w aktach szkody.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań powódki, zeznań świadków A. K., R. K. i M. (...) oraz na podstawie dokumentów złożonych do akt przez strony i uzyskanych przez Sąd oraz na podstawie akt szkody pozwanego. Sąd poczynił także ustalenia na podstawie opinii biegłej psychiatry I. Ś. i biegłych z Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej Uniwersyteckiego Centrum (...) w G..

Na podstawie zeznań powódki oraz przesłuchanych świadków ustalono sytuację życiową i stan zdrowia powódki przed wypadkiem oraz skutki wypadku, jakich doznała i doznaje. Ustalono także zakres pomocy i opieki innych osób, ograniczenia jakich powódka doznawała i doznaje oraz obecną sytuację zdrowotną i życiową powódki.

Zeznania te Sąd uznał za wiarygodne jako wzajemnie zbieżne i zbieżne ze zgromadzonymi dowodami z dokumentów oraz opiniami biegłych. Zeznania te są również zgodne z zasadami doświadczenia życiowego.

Ustalenia faktyczne szczegółowo wyżej opisane poczyniono na podstawie dokumentów złożonych do akt przez powódkę i uzyskanych przez Sąd. Dowody te nie budziły wątpliwości, co do ich wiarygodności. Dowód z dokumentów przeprowadzono na rozprawie dnia 29 września 2016 r.

Na tej samej rozprawie przeprowadzono dowód z akt szkody pozwanego. Na podstawie tych akt ustalono przebieg postępowania likwidacyjnego, w szczególności wysokość wypłaconych powódce kwot tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia oraz daty zgłoszenia roszczeń przez powódkę.

Przed wszystkim jednak Sąd poczynił ustalenia na podstawie opinii biegłych psychiatry I. Ś. oraz biegłych z Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej Uniwersyteckiego Centrum (...) w G..

Na podstawie opinii pisemnej biegłej psychiatry ustalono skutki wypadku dla stanu zdrowia psychicznego powódki. Opinia została sporządzona na podstawie akt sprawy, zgromadzonej dokumentacji medycznej i badania powódki. Opinia ta jest w pełni przydatna dla rozstrzygnięcia sprawy. Jest szczegółowa, wnikliwa i została sporządzona na podstawie wiedzy profesjonalnej i doświadczenia biegłej.

Podobnie wiarygodne są opinie pisemne podstawowa i uzupełniająca biegłych z Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej Uniwersyteckiego Centrum (...) w G.. I te opinie zostały sporządzone na podstawie akt, dokumentacji medycznej oraz badania powódki, w oparciu o znaczne doświadczenie i bogatą wiedzę zawodową biegłych. Opinie są wnikliwa, a ich wnioski precyzyjnie opisane i wyjaśnione.

Na rozprawie dnia 29 września 2016 r. oddalono wniosek powódki o zobowiązanie biegłych z Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej sporządzających opinię uzupełniającą do ustosunkowania się do zarzutów podniesionych w piśmie powódki z dnia 8 września 2016 r.

Na polecenie Sądu biegli sporządzili opinię pisemną uzupełniającą dotyczącą tylko tego czy w okresie od 8 marca 2012 r. do 30 czerwca 2013 r. powódka wymagała opieki, a jeżeli tak to w jakim wymiarze czasowym. W opinii (k. 526-528) biegli określili charakter i wymiar czasowy takiej opieki. W piśmie z 8 września 2016 r. (k. 537-540) powódka zawarła swoje subiektywne uwagi dotyczące zakresu koniecznej opieki. Stan powódki w poszczególnych wskazanych w piśmie okresach był znany biegłym sporządzającym opinię. Pismo to więc stanowi jedynie subiektywną polemikę ze stanowiskiem biegłych. Dlatego Sąd uznał, że nie ma podstaw do zobowiązania biegłych, jak tego chciała powódka, gdyż wszystkie kwestie w tym zakresie zostały przez biegłych już wyjaśnione.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Zasada odpowiedzialności pozwanego za skutki wypadku z dnia 3 lutego 2012 roku, któremu uległa powódka nie była sporna między stronami. Sporną były: wysokość należnego powódce zadośćuczynienia za krzywdę oraz zasada i wysokość odszkodowania – kosztów opieki.

Zgodnie z przepisem art. 822 par. 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony, przy czym uprawniony do odszkodowania może go dochodzić bezpośrednio od ubezpieczyciela (par. 4 art. 822 k.c.). Zakres odpowiedzialności odszkodowawczej ubezpieczyciela jest zatem determinowany zakresem odpowiedzialności ubezpieczonego – sprawcy wypadku.

Po zgłoszeniu szkody, jak i w toku tego postępowania, pozwany nie kwestionował zasady swej odpowiedzialności, przeciwnie wypłacił powódce kwotę 65 000 zł. tytułem zadośćuczynienia oraz m. in. kwotę 2 965,76 zł. tytułem zwrotu kosztów opieki osoby trzeciej. Odpowiedzialność pozwanego nie budziła zatem wątpliwości Sądu, a powódka swoje roszczenia mogła skierować bezpośrednio przeciwko ubezpieczycielowi.

Odnosnie roszczenia o zapłatę zadośćuczynienia:

Zgodnie z przepisem art. 444 par. 1 k.c. w związku z art. 445 par. 1 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną zarówno jako cierpienie fizyczne jak i psychiczne. Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu złagodzenie tych cierpień. Obejmuje ono wszystkie cierpienia, zarówno doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości. Ma charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego (por. Komentarz do Kodeksu Cywilnego Księga Trzecia Zobowiązania tom 1 - pod red. G. Bieńka, Warszawa 2005, s. 465).

Określenie "sumy odpowiedniej" powinno być dokonane przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności konkretnej sprawy, a zwłaszcza rodzaju i rozmiaru doznanych obrażeń, czasokresu, uciążliwości procesu leczenia i dostosowawczej rehabilitacji, długotrwałości nasilenia dolegliwości bólowych, konieczności korzystania z opieki i wsparcia innych osób oraz jej zakresu, trwałych następstw tych obrażeń w sferze fizycznej i psychicznej oraz ograniczeń, jakie wywołują w dotychczasowym życiu, w tym potrzeby stałej rehabilitacji, zażywania środków farmakologicznych, zmiany charakteru zatrudnienia, trybu życia, przyzwyczajzeń, czy też sposobu spędzania wolnego czasu. Wysokość zadośćuczynienia odpowiadająca doznanej krzywdzie powinna być odczuwalna dla poszkodowanego i przynosić mu równowagę emocjonalną, naruszoną przez doznane cierpienia psychiczne i fizyczne. Należy nadto podkreślić, że zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 11 czerwca 2014 r., IACa1593/13, Lex1480479).

Powódka dochodziła uzupełnienia zadośćuczynienia w kwocie 335 000 zł, tym samym biorąc pod uwagę już wypłacone 65 000 zł domagała się zadośćuczynienia w łącznej kwocie 400 000 zł.

W ocenie Sądu, adekwatnym do krzywdy powódki jest zadośćuczynienie w łącznej wysokości 250 000 zł. Bez wątpienia wypadek miał bardzo istotne konsekwencje dla zdrowia i możliwości funkcjonowania powódki w przyszłości. Powódka doznała:

słuczenia obu półkul mózgu z wodniakiem podtwardówkowym oraz uogólnionego znacznego obrzęku mózgu; złamania kości podstawy czaszki w obrębie piramidy kości skroniowej lewej z wylewami krwawymi w jamie sutkowej i komórkach układu pneumatycznego; wieloodłamowego złamania kości twarzoczaszki – rozległego złamania kompleksu jarzmowo-szczękowego po stronie lewej; złamania korony dwóch zębów siecznych; rany szarpanej twarzy oraz ran głowy; złamania dwóch żeber ze słuczeniem i odmami w obu jamach opłucnowych; złamania miednicy; złamania z przemieszczeniem trzonu obu kości udowych ze skróceniem kończyn o około 4 cm; złamania kości łudczkowatej nadgarstka lewego.

Jeżeli chodzi o stan psychiczny, to wypadek wpłynął negatywnie na stan zdrowia psychicznego powódki. Doznane obrażenia, w tym także CUN oraz śmierć bliskiej osoby spowodowały u niej obniżenie funkcji poznawczych – encefalopatię pourazową ze zmianami charakterologicznymi mającymi charakter trwały mogącymi ulegać z czasem pogłębieniu i być wikłane nawarstwieniami afektywnymi czy psychotycznymi. Powódka prezentowała objawy depresyjne i zażywała leki przeciwdepresyjne. Urazy, blizny jakie pozostały na głowie, twarzy, klatce piersiowej i udach oraz śmierć partnera negatywnie wpłynęły na aktywność życiową oraz standard życia powódki według miary sprzed wypadku. Rokowanie na przyszłość jest niejasne, zależne od kontynuowania właściwej farmakoterapii w połączeniu z terapią psychologiczną. Obecnie doznane w wypadku obrażenia powodują trwały uszczerbek na zdrowiu na poziomie 65% (somatyczny), a na zdrowiu psychicznym na poziomie 50%.

Powódka była kilkakrotnie leczona operacyjnie – bezpośrednio po wypadku zabieg zespolenia obu kości udowych, później zabieg dynamizacji tego zespolenia, kilka zabiegów operacyjnego opracowywania i usuwania blizn z okolicy głowy i twarzy. Jak wynika z zeznań powódki na ostatniej rozprawie, konieczny będzie też zabieg usunięcia zespolenia z obu kości udowych.

Stopień cierpień fizycznych powódki w związku z doznanymi obrażeniami i ich leczeniem oraz rehabilitacją był znaczny w ciągu pierwszych 6-8 tygodni po urazie. Nasilenie dolegliwości bólowych mogło mieć także czasowo miejsce w trakcie leczenia rehabilitacyjnego. Do czasowego nasilenia bólu mogło dojść także w czasie kolejnych hospitalizacji – dynamizacji zespolenia złamanych kości udowych oraz zabiegów korygujących blizny na twarzy i głowie. Zgłaszane przez powódkę dolegliwości neurologiczne i bólowe wpływają w pewnym sensie na obniżenie ogólnej sprawności fizycznej oraz w pewnym stopniu ograniczają możliwości i zakres podejmowanej aktywności fizycznej i zawodowej. Poza tym powódka doznała znacznych ograniczeń w swobodzie poruszania. Do momentu rozpoczęcia rehabilitacji stacjonarnej w Oddziale (...) powódka najpierw leżała, potem musiała korzystać z wózka inwalidzkiego i w znikomym stopniu i bardzo nieporadnie poruszała się o dwóch kulach łokciowych. Po opuszczeniu oddziału, a do końca roku 2012 musiała korzystać najpierw z dwóch a potem jednej kuli. Była znacznie zależna od opieki i pomocy innych osób, o czym będzie jeszcze mowa niżej.

Obecnie powódka ma nadal blizny powypadkowe i nie może znaleźć placówki medycznej, która podjęłaby się ich dalszej korekcji. Podjęła pracę w swoim wyuczonym zawodzie fryzjerki ale nie jest w stanie pracować tak intensywnie jak inne fryzjerki i musi korzystać z udogodnień oferowanych przez pracodawcę. Nadal nie utrzymuje kontaktów towarzyskich, unika miejsc publicznych, doznaje cierpień związanych ze swoim wyglądem i komentarzami na ten temat. Powódka doznaje dolegliwości bólowych wprawdzie przejściowych, ale utrudniających jej dłuższe stanie, przykładowo w czasie pracy jak i dłuższe chodzenie. Powódka z osoby zdrowej i sprawnej, pracującej fizycznie stała się osobą doznającą wielu ograniczeń.

Reasumując, zdaniem Sądu, zasądzona kwota 185 000 zł. wraz z już zapłaconą dobrowolnie przez pozwanego kwotą 65 000 zł., czyli łącznie zadośćuczynienie w kwocie 250 000 zł. jest adekwatne do rozmiaru doznanych przez powódkę obrażeń, czasokresu i uciążliwości procesu leczenia, długotrwałości i nasilenia dolegliwości bólowych, konieczności korzystania z opieki innych osób, trwałych następstw tych obrażeń oraz ograniczeń, jakie wywołały w dotychczasowym

życiu. Jest to też kwota odczuwalna, która jednocześnie nie jest kwotą nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy. Przy ustalaniu zadośćuczynienia wiek poszkodowanego i jego perspektywy życiowe mają istotne znaczenie.

Zdaniem Sądu, wyższe zadośćuczynienie byłoby nadmierne i nieadekwatne do sytuacji powódki. Powódka nie jest bowiem osobą niesprawną, a jedynie doznaje pewnych, wyżej opisanych ograniczeń. Powróciła do pracy, jest samodzielna i nie wymaga pomocy innych osób. Jej stan somatyczny jest stały, a będzie poprawiał się jeżeli powódka będzie dbała, tak jak to teraz czyni, o swoją sprawność fizyczną. Również stan psychiczny powódki będzie ulegał poprawie, jeżeli będzie kontynuowała farmakoterapię połączoną z psychoterapią.

Mając na uwadze tak poczynione ustalenia i rozważania Sąd, na podstawie przepisów art. 445 par. 1 k.c. i art. 444 par. 1 k.c., w punkcie 1 wyroku zasądził na rzecz powódki kwotę 185 000 zł. tytułem zadośćuczynienia.

Odsetki od tej kwoty zasądzono od dnia 15 lipca 2013 r. zgodnie z żądaniem pozwu. Pismem z dnia 27 czerwca 2013 r., które wpłynęło do pozwanego 1 lipca 2013 r. powódka domagała się łącznie zadośćuczynienia w kwocie 500 0000 zł. Ponieważ już wcześniej pozwany prowadził postępowanie likwidacyjne i wypłacił 65 000 zł. zadośćuczynienia dalsze świadczenie powinien był spełnić w terminie 14 dni zgodnie z dyspozycją art. 817 par. 2 k.c.

Dlatego też od dnia 15 lipca 2013 r. pozwany pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia na rzecz powódki i na podstawie przepisów art. 481 par. 1 i 2 k.c. zasądzono odsetki ustawowe do dnia 31 grudnia 2015 r. i odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

Odnosnie roszczenia o zapłatę odszkodowania za koszty opieki:

Powódka domagała się zasądzenia odszkodowania z tytułu kosztów opieki osoby trzeciej sprawowanej przez jej matkę. Wywiodła, w uzasadnieniu pozwu, że zgłosiła pozwanemu roszczenie za okres od 8 marca do 20 września 2012 r. – z wyłączeniem okresu pobytu w szpitalach. Pozwany z tego tytułu przyznał kwotę 2 965,76 zł. Za ten okres powódka domaga się kwoty 6 414,24 zł., przy czym pozwany przyjął stawkę za godzinę opieki 7 zł. Pismem z dnia 27 czerwca 2013 r. powódka wystąpiła o odszkodowanie z tytułu kosztów opieki w kwocie 11 784 zł. za okres od 1 października 2012 r. do 30 czerwca 2013 r. Pozwany tego roszczenia nie uścił i powódka dochodzi kwoty 7 560 zł. jako równowartości 270 dni opieki po 4 godziny po 7 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany wywiódł, że stan powódki uzasadniał korzystanie z opieki przez 56 dni po 8 godzin dziennie przy stawce 6,62 zł. za godzinę. Stawkę tę wyliczono w oparciu o najniższe wynagrodzenie netto 1 112,16 zł. i 21 dni roboczych w miesiącu. Dlatego przyznano powódce odszkodowanie 2 965,76 zł.

Zgodnie z przepisem art. 444 par. 1 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Zgodnie zaś z przepisem art. 6 k.c. obowiązek udowodnienia tego roszczenia obciążał powódkę. W przypadku roszczeń odszkodowawczych wynikających ze zdarzeń nagłych i niespodziewanych, a takim jest wypadek komunikacyjny, skutki których trwają i są usuwane przez dłuższy okres czasu, trudno jest jednak oczekiwać ścisłego udowodnienia wysokości szkody.

Z opinii pisemnej uzupełniającej biegłych Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej (...) w G. wynika, że w okresie od 8 marca 2012 r. powódka wymagała pomocy i opieki osób trzecich w pewnych czynnościach życiowych w zakresie 6 godzin dziennie. Po zastosowaniu intensywnej rehabilitacji i wyjściu ze szpitala w dniu 11 czerwca 2012 r. zakres opieki zmniejszył się do około 4 godzin dziennie uwzględniając pomoc w samoobsłudze, asystowanie podczas wstawania, chodzenia, przygotowania posiłków, czynności higienicznych, korzystania z toalety. Pomoc ta była wymagana pomiędzy kolejnymi pobytami w szpitalach i prowadzenia rehabilitacji w warunkach ambulatoryjnych. Z opinii biegłej psychiatry wynika zaś, że opieka nie była potrzebna z uwagi na stan psychiczny powódki.

Z poczynionych przez Sąd ustaleń wynika, że powódka w okresie od 8 marca do 30 kwietnia 2012 r. najpierw leżała, potem korzystała z wózka inwalidzkiego i niesprawnie korzystała z dwóch kul łokciowych. Nie była zdolna do samoobsługi. Po opuszczeniu Oddziału Rehabilitacyjnego znacznie poprawiła sprawność i dystans chodu, była zdolna

do całkowitej samoobsługi, ale nadal musiała odciążać kończyny dolne z uwagi na fazę zrostu zespolonych kości. Musiała zatem korzystać z dwóch kul łokciowych. W tych okolicznościach Sąd uznał, że zakres koniecznej opieki w okresie od 8 marca do 30 kwietnia 2012 r. obejmował po 6 godzin dziennie, a po dniu 11 czerwca 2012 r. po 4 godziny dziennie.

Wskazać przy tym należy, że zakres czasowy opieki wskazywany przez powódkę jest zawyżony, albowiem powódka przed wypadkiem pozostawała we wspólnym gospodarstwie domowym z rodzicami, a więc osoby te i tak świadczyły pomoc i wsparcie w normalnym zakresie tak, jak w rodzinie w życiu codziennym – chociażby przy robieniu zakupów, utrzymaniu czystości i przygotowywaniu posiłków. Poza tym członkowie bliskiej rodziny mają moralny obowiązek wsparcia i pomocy w chorobie.

Podnieść również trzeba, że powódka domagała się kosztów opieki według stawki po 7 zł. za godzinę opieki. Nie wykazała jednak, w jaki sposób kwota ta została przez nią ustalona ani nie zaferowała żadnego dowodu na tę okoliczność. Z kolei pozwany przyjął stawkę 6,62 zł. za godzinę opieki w odniesieniu do minimalnego wynagrodzenia i przeciętnej liczby dni roboczych w miesiącu według wyliczenia zaprezentowanego w odpowiedzi na pozew. Ponieważ powódka wskazanej stawki nie udowodniła, a pozwany uznawał stawkę 6,62 zł. za godzinę opieki, Sąd przyznał odszkodowanie uwzględniając stawkę uznawaną przez pozwanego.

Zgodnie z przepisem art. 322 k.p.c., jeżeli w sprawie o naprawienie szkody, o dochody, o zwrot bezpodstawnego wzbogacenia lub o świadczenie z umowy o dożywocie sąd uzna, że ściśle udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę, według swej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy. Uprawnienie Sądu do stosowania tego przepisu nie polega na dowolności, lecz jak wynika wprost z regulacji ustawowej wymaga rozważenia wszystkich okoliczności sprawy. Biorąc pod uwagę przywołane wyżej argumenty dotyczące sytuacji powódki oraz charakteru doznanych obrażeń, czasu i rodzaju przebytego leczenia, konieczności korzystania z opieki, Sąd uznał roszczenie odszkodowawcze powódki za udowodnione w znacznej mierze przy uwzględnieniu wskazanego wyżej czasowego zakresu opieki.

Powódka domagała się zwrotu kosztów opieki za okresy:

- od 8 marca do 29 kwietnia 2012 r., to jest za 53 dni po 12 godzin. Jednakże powódka była hospitalizowana w okresie od 22 do 26 marca 2012 r., a więc przez 5 dni. Zatem należą się jej koszty opieki za 48 dni po 6 godzin dziennie według wskazania biegłych – $48 \times 6 \times 6,62 = 1\,906,56$ zł. Tymczasem dla wyliczenia kwoty wskazanej w wyroku Sąd omyłkowo przyjął opiekę po 8 godzin dziennie, co dało kwotę 2 542,08 zł. Błędnie więc zasądzono tę kwotę, a należne powódce odszkodowanie powinno być zmniejszone o kwotę różnicy – 635,52 zł. Może to uczynić Sąd II instancji o ile pozwany orzeczenie w tym zakresie zaskarży.

- od 12 czerwca do 15 lipca 2012 r., to jest za 34 dni po 8 godzin. Należą się jej koszty opieki za 34 dni po 4 godziny dziennie według wskazania biegłych – $34 \times 4 \times 6,62 = 900,32$ zł.

- od 20 lipca do 30 września 2012 r., to jest za 73 dni po 6 godzin. Należą się jej koszty opieki za 73 dni po 4 godziny dziennie według wskazania biegłych – $73 \times 4 \times 6,62 = 1\,933,04$ zł. Tymczasem Sąd omyłkowo uznał, że okres ten obejmuje 69 dni i wydając wyrok uwzględnił odszkodowanie w kwocie 1 827,12 zł. Stało się tak z niekorzyścią dla powódki, co także może podlegać korekcie.

- od 1 października 2012 r. do 30 czerwca 2013 r., to jest za 273 dni po 4 godziny. Jednakże powódka była hospitalizowana 17 października 2012 r. i 13-14 maja 2013 r., a więc przez 3 dni. Zatem należą się jej koszty opieki za 270 dni po 4 godziny dziennie według wskazania biegłych – $270 \times 4 \times 6,62 = 7\,149,60$ zł.

Łączne odszkodowanie z tytułu kosztów opieki należne powódce to kwota 11 889,52 zł. Ponieważ pozwany wypłacił kwotę 2 965,76 zł. powódce należy się dalsze odszkodowanie w kwocie 8 923,76 zł., a nie 9 453,36 zł.

O odszkodowaniu orzeczono w punkcie 1 wyroku na podstawie przepisu art. 444 par. 1 k.c. Ponieważ wezwanie do zapłaty z dnia 27 czerwca 2013 r. dotyczyło także roszczenia o zwrot kosztów opieki, odsetki od odszkodowania zasadzono także od dnia 15 lipca 2013 r. orzekając o nich na podstawie przepisów art. 817 par. 2 k.c. i art. 481 par. 1 i 2 k.c.

W punkcie 2 wyroku orzeczono o oddaleniu roszczeń powódki o dalsze zadośćuczynienie i odszkodowanie jako bezzasadnych. O oddaleniu powództwa orzeczono na podstawie przepisów art. 444 par. 1 k.c. i art. 445 par. 1 k.c. stosowanych, a contrario.

O kosztach procesu orzeczono w punktach 3-5 wyroku, na podstawie przepisów art. 100 k.p.c. i art. 108 par.1 k.p.c. zgodnie z zasadą rozdzielenia kosztów procesu. Powódka bowiem wygrała proces w 55,71%. Dlatego Sąd zniósł koszty zastępstwa procesowego wzajemnie między stronami. Ponieważ powódka była zwolniona od opłaty od pozwu ponad 5 000 zł. Sąd proporcjonalnie rozdzielił koszty w tym zakresie zasądzając tę kwotę dla powódki oraz dalszą kwotę 4 722,90 zł. na rzecz Skarbu Państwa, przy czym kwoty te zostały rozliczone w proporcji w jakiej pozwany sprawę przegrał. Proporcjonalnie rozdzielono także koszty opinii biegłych i wydatki w sprawie.